

Diplomová práce  
**OCHRANA OSOBNOSTI V POJETÍ ÚS ČR A ESLP**  
Rudolf Hásek

**Posudek oponenta práce**

Pan Rudolf Hásek předložil diplomovou práci na téma „*Ochrana osobnosti v pojetí ÚS ČR a ESLP*“, která je v rozsahu 106 stran textu a je rozdělena do šestikapitol kapitol, které jsou doplněné o úvod a závěr a cizojazyčné resumé. Cílem práce je dle autora přehledné resumé problematiky a definice ochrany osobnosti.

První kapitola se obšírně zabývá ochranou osobnosti v historickém pohledu, kdy se autor snaží o popis vývoje institutu ochrany osobnosti v různých obdobích lidské existence, když začíná již starověkým obdobím. Autor sice přechází nejstarší období v určitém zkratkovitém pojetí, když v zásadě konstatuje neexistenci ochrany osobnosti nad rámec krevní msty a zcela nesprávně interpretuje nestarší pravidla, zejména pak Chamurabiho zákoníku, nicméně se nejedná o klíčovou část práce a určitá zkratkovitost je zřejmě na místě. Ve velmi obdobném duchu je pak popsán středověký vývoj, ale i zde platí to co již bylo řečeno o starověku.

Ostatně další část této kapitoly budí trochu otázku, k čemu vlastně slouží, když se jedná o popis historických událostí, u kterých autor nijak nesdělují nic k otázce vývoje ochrany osobnosti, a to ani v Anglii, ani Francii ani v USA, kde však ve všech těchto zemích existovali již v době revolucí prostředky pro ochranu osobnosti minimálně určitých osob. Není zde zmíněn koncept libel action z Anglie, následně rozvinutý v USA, ani se zde nezmiňují 2–10 dodatek ústavy USA, které obsahují listinu práv USA apod.

Vývoj na území našeho státu je pojat již velmi zkratkovitě, když se autor krátce zastaví i středověkých způsobů ochrany cti a následně přeskočí do období ČSR, bez jakékoliv návaznosti na rakousko-uherské období, ve které se zejména formovala otázka ochrany osobnosti v rámci tehdy platného ABGB. Celkově tedy vzniká otázka o nutnosti existence této kapitoly v rámci celé práce.

Druhou kapitolou je pak vymezení pojmů, která se snaží o poskytnutí definice některých pojmů, jako je osobnost, osobnostní práva, ochrana osobnosti atd. Kapitola je z větší části kompilátem přímých citací z rozhodnutí různých soudů a prací jiných autorů, pouze v některých částech se objevuje autorův vlastní souhrnný komentář. Kapitola je pojata jako popisná a slovníková, kdy jsou po sobě definovány jednotlivé termíny.

V následující kapitole se autor věnuje pramenům osobnostního práva, kdy se jedná o výčet platných mezinárodních smluv, mezinárodních organizací, kde je zcela nesystémově zařazena citace z EÚLP ohledně možnosti podání stížnosti. Teprve v rámci popisu ústavních pramenů se autor zaměřuje více na obsahovou než na formální stránku pramenů, když se zabývá pojetím osobnostních práv v rámci ústavního pořádku ČR, ale i zde se vedle výčtu pramenů, jako podkladu hmotně-právního objevuje přímá citace ohledně podání ústavní stížnosti. Oba dva tyto příklady považuji za nešťastné a nesystematické vzhledem ke struktuře práce.

